

da ogsaa saaledes opflammet hende, at Sofie efter Sigende skulde have afgivet et højtideligt Løfte om at bryde med sin Kæreste, dersom han ikke inden otte Dage afsvor Troen paa Biblen som aabenbaret Skrift.

Men nu lød Skoleklokken, der forkyndte, at Formiddagsforedraget skulde begynde. Alle foer op, og et Øjeblik efter sad halvandet hundrede unge Piger i festlig Forventning bænkede nede i den store Foredragssal. Efter Afsyngelsen af en Sang steg Læreren op paa Katederet. Det var den unge Kandidat Schønborg, der fortsatte sin Oplæsning med tilhørende „Udlægning“ af danske Folkeæventyr.

II

Det blev igen en lummerhed Dag med blikstille Luft, bissende Køer og en Himmel saa skinnende blank, som om den svedte. Inde i Bøndernes Gaarde bredte Solen sig som en gloende Ild over Broelægningen og trængte Skyggen helt ind under Tagskæget, hvor Spurveene sad paa Rad og rystede Fjerene ligesom gamle Damer, der føler sig besværede af Varme. Lænehunden laa udenfor sit Hus og strakte alle fire Ben fra sig, som om den var død; Ænderne var vraltet til Gadekæret, og Hønsene stod og sov inde under Hyldebuskene. Ikke et Pip var der at høre.

Kun inde i Præstegaardens Have var der saa megen Skygge, at Fuglene gad synge. Men det var ogsaa en af de gode gammeldags Præstegaardshaver paa fire Tønder Land med uigennemtrængelige Buskadser og hundreedaarige Træer, under hvis ærværdige Kroner der var svalt og lydt som i en Kirke. Og selve Præstegaarden var en af de nu snart forsvundne Levninger af Fortidens landlege Idyller, fire lange, lave, straaetækte Længer, der saae saa uanselige ud ved Siden af de moderne Bøndergaarde, men hvis vedbendbehængte Mure